

https://doi.org/10.1016/j.jmb.2019.05.005

Sûra
NESTLÉ
CON CHIM

Sức Khỏe Của Trẻ Con

NHIỀU CHẤT BỎ

Bao thần cho Chính-phủ Pháp
Độc quyền bán cho các nhà thương, các nhà hộ
lành các nhà thương binh và các trường học Lycées
& Khẩu Đông-Dương

Núi Ngự sông Hương có thú chi vui...

Đĩa hát

Điện Huệ

TUYỆT-ĐIỀU đến bữa nào,
Quí ngài đã rõ.

Nay xin giới thiệu thứ máy hát mới về, giăng đẹp,
trên nắp đồ đựng 8 đĩa, di đàn mang theo rất tiện,
chạy bởi đĩa máy tự động, giấy thun lớn (22mm)
mỗi giờ chỉ có 12\$. Cũng có thể thường giá 75 = 9\$.
Mme H. Richard, 87, rue Gia-long, HUE
ĐẠI-LÝ Ở TRUNG-KỲ
máy và đĩa hát BEKA
Các thị trấn lấy của hiệu COURSON - Paris
Có ở máy chụp hình có thể bán giá như bên Pháp
CATALOGUE theo hàng

Việc trong nước

(Tiếp theo trang 20)

lên làm Thủ hiến và rằng thì khi đợt lũ
năm vỹ 483.

Chưa ngày 16 tháng 3 (74-37) ở
quốc Mối dân Cáo-nhảy về 7 người làm
phục tại tại nhà Phạm-Vân (Lâm Lộ), một
làng chỉ những người dân bằng dân của
thời.

Đợt này thấy quan lính, vợ, khai của
thời năm mà năm ngày 37 tháng 3 (74-37)
tên Tuyền-Quang-nhất mà phải tên ở
phục Lâm-Thơ và Lê-thị. Khi mỗi người
16 ngày từ về bài tên phải tên 3333
tại đánh lên.

Yêu khi đi bị đánh mà còn phải
chúng (Nguyen-Nguyen) lấy làm đã làm
năm ngày 11-3-37 về đơn tên của
quan Công sứ. Chưa rõ quan có
chê thời.

Trưởng làng Phước-lộ sẽ mở thêm lớp học-bị chăng ?

Trưởng làng Phước-lộ, vừa trả-ánh cổ học sách mới ngày mới đăng, trả-ánh trưởng đã mở thêm lớp dạy theo qui-trình lớp Sơ đẳng (Elementary) mà học sinh vẫn còn thiếu cổ học, phần nhiều học sinh mấy làng gần đó đều bằng cấp Yếu-lược, cũng không có cổ học.

Vừa rồi, vào chầu thần bái ở hương-làng Phước-lộ có đơn xin mở trường Phước-lộ làm trường Tiểu bị, và phần lớn phi cổ trưởng làng chịu, chỉ xin quan bố thấy v. v.

Niên đã được quan trên cho mở thêm lớp này để bớt niên, để phát triển trường học lớp và cho làng coi theo mẫu.

Được tin mở trường, ai cũng vui mừng, họ đã bằng lòng trích học bổng dân học 4000 và công dân tự trị đi làm nhà trường, song còn chờ xin giấy phép.

Nhĩa học sinh

Tin làng báo

Ông Nguyễn Giang vừa rời đi
trên xe buýt đến BỒ ĐƯỞNG TẬP
CHÍ & HANOI. Số 1 ra ngày 15 Mai,
phải hai.
Hào ra hàng tuần, Tòa soạn ở
số 3, rue du Chanvre. Mỗi số (10,
ba tháng 1\$20, 6 tháng 2\$30, một
năm 4\$40.
Bản báo có lời chào mừng bạn
đồng nghiệp mới và giới thiệu cùng
độc giả. T. D.

HỘI CHỢ FAIFO

Báo đã lần trước và tiếp được tin này :

Lễ khai mạc Hội chợ Falcoo, quan Khâm Sát Trung kỳ chủ tọa, sẽ cử hành ngày 23 tháng năm t. vào lúc tám giờ mai.

Sớm thế bấy (22) quan Khâm sát sẽ đi viếng thăm liab tập Khố xanh mới làm ở Bến Nền, cách đền cả An điền 15 cây số, và buổi chiều ngày ấy, ngài sẽ đi khám bốn cái đập lớn đương làm là Khe Cống, Khe Vĩnh Trinh, Khe Phú lộc và Hương Mao.

Nhơn nhíp quan Khâm sát ở lại Falcoo, bắt đầu từ tám giờ tối thời bấy, Hội chợ sẽ thấp đèn và mở cửa cho công chúng vào trước lễ khai mạc.

Công trình và việc sắp đặt Hội chợ năm nay thật to lớn, số gian hàng thêm nhiều, và rộng sắp hai, lại có nhiều cuộc chơi mới; và nhất là dùng những vật liệu nhẹ mà kiến trúc những lầu đài rất tráng lệ.

Trong Hội chợ, có dựng cái bia để kỷ niệm quan cố Công sứ JERUSALEM, là người sáng lập ra Hội chợ này.

Các quan Tây Nam ở Kinh sẽ vào

CỎ MỘT, KHÔNG HAI

[illegible]

Trời nóng giết người

Cáo nhà có con nít nên đỡ y
 Lão nầy khi trời độc địa, nắng nực, các
 con người mới nhốt lá trỉa on (thường hay
 sanh ra ban cưa, ban trảng, ban đố, ban
 đố, trỉa trỉa, trỉa rạ, trỉa giồng, v...)
 làm cho nóng nực trong nhà như trời
 đổ, hay là con nít cựa lạng, miệng lưỡi
 khô khan khát nước, nhức đầu, thì chỉ rả
 lặt, nên không nên trỉ để làm nước vào
 Tầm, Càng, Tỵ. Phải làm cho nóng mẽ mơn,
 mát, nơi nằm, cho ngủ ngy như cho nằm
 mơn và bớt, lấy thuốc thảo THUỐC
NGHIỆT-YÂN hiệu **ÔNG-TIÊN** trong 4 phút
 hết nhức. Cháo nấu y. Mỗi gói: 0\$10.
Người kén xỏ cách nào ?
 Dùng thuốc thảo của hiệu **ÔNG-TIÊN**
 dùng đúng y, không dùng không hèn
 thuốc phải lì, thông đờm bụng, khỏi cần
 chườm chườm, tức đúng cơ việc là nhưn như
 thường, nó xỏ và xỏ đăm dăm phần đờ
 và cơn lặt. Mỗi gói: 0\$10

Thuốc ho bỏ phổi
hiệu Ông-Tiên

Trị ho gió, ho phong, ho nắng, ho sương,
 ho ban, ho có đăm hoặc không đờm, dùng
 dần bì có thể cắt ho, ho sâu hèn, dùng
 dần thuốc này, gọi Nghi cũng xỏ vài liều
 khơn lặt và uống. Mỗi gói 0\$10. Có bán
 khắp nơi và hai chi cuộc Saigon, 232, rue
 d'Espagne, Daho, 188, Boulevard Albert
 1er bán chạy nhất.

ĐẾN 15 MAI 1987

sổ tái bản

BÔNG - DƯỠNG TẠP - CHỈ

La Revue Indochinoise
Tờ báo văn-chương, khoa-học và
xã-hội.
Báo ra ngày thứ bảy, 32 trang lớn.
Mỗi phần Quốc văn.
Mỗi phần Pháp văn.

GIÁ MUA BẢO:
Trong nước: Mỗi số: 0310 — Một năm: 4340 — Sáu tháng: 2330 — 3 tháng: 1320.
Ngoại quốc: Một năm: 8350 — Sáu tháng: 4360 — Ba tháng: 2340.
Tên-Số-Úp-Trị-Sự-Quảng-cáo:
3 Place Négrier, Hanoi. Điện thoại: 653
Thu và mandat gửi về cho:
M. NGUYỄN-GIANG
Chủ nhiệm B. D. T. C.
Việc quảng-cáo, xin hỏi:
M. TÔ-CHÂN-NHO ở Tòa Báo

Xin chủ ý!!!

ĐAL-CHU-YUNG-THU mới lấy vợ Huế,
mục đích dịch của sách về An - Mỹ,
Khổng Mạnh và các Tăng-giác, đã cùng
hàng nghiêc đối xứng với thành nhà
nước nhà, trong các không-quang tinh
thần này. Hiện nay ông ĐUỖ-SU đem sách
hỏi PHUOC-CO BAN của Tăng-thư là chưa
đi đến các tinh, trước khi chưa có câu
điều thuyết lý đã lấy mục đích của Tăng-
thư, mà hiểu người học theo giúp việc.

Nhân viên trong Tăng-thư:

Quân-Sắc và sông Láp:
M. Halsey - trực - Khanh, Dương trên
Quốc-Cửu

Quảng-Sắc và Quân-Tý:
M. Bửu-Tư tức tên Công-tăng-tôn Phá-
Nhật-Sắc và Hết,

Tăng-thư kỳ:
M. Lương-Chương, nguyên chủ bút báo
Trung-kỳ và các báo ở Saigon

Kiểm-sắc và chữ Tây:
M. Hồng-áppe-Sinh, chủ-nhiên loại khoa,
nghe-lưu tư-wang-mại

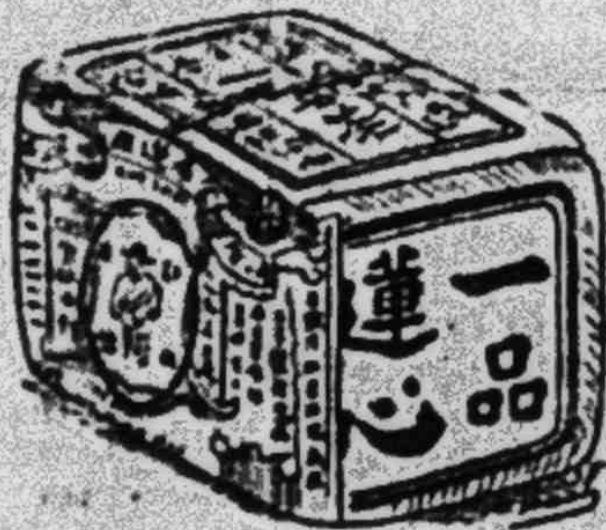
Kiểm-sắc và chữ Hán:
M. Bửu-thi-Sinh chủ-nhiên Hán-học,
hướng-lưu tư-thành trí sự

Quân-Tý Pháo-Chiến-Sơn:
M. Ngai-lâm-Tiến-Tư, đáp việc của báo ở
Hanoi,

Al muốn biết việc gì, xin hỏi tại:
N 20 Rue Nguyễn Huệ

LỢI MẠI HIẾM CÓ

CHÈ TÀU MƠI ĐÁ TỎI VIỆT - NAM

CHE

**NHẬT PHẨM
TAM-TINH
NGŨ-PHƯ'ỐC**

CÁC THỨ CHÈ NÂU NHỎ CÁNH XANH NƯỚC VÀ HỢP VÈ SANG

KIM - THAI xuất phẩm

— Va-lan-tin em này, nếu quả thật như lời em nói đó, thì em đã biết, không nữa rồi cũng sẽ biết, ảnh hưởng của ngài ra thế nào. Ngài gặp An-bê ở bên Ý để cứu An-bê ra khỏi tay quân cướp; ngài gặp bà Đổng-lát để tặng bà những người già để bà chăm nghìn phật lòng di em và em em đi ngang qua nhà ngài là để cho đứa ở của ngài cứu sống. Thế không ai cho được rằng ngài có ảnh hưởng lớn đối với mọi việc. Em thử nhớ lại xem, ngài có lần nào nhìn em mà cười không? Nếu có, thì em lấy được sung sướng.

— Trời ơi! chẳng những ngài không nhìn em mà khi nào thỉnh thoảng đi ngang qua gần ngài, lại ngơ lơ đi nữa. Nếu quả thật ngài có lòng nhân từ bác ái, nếu quả thật ngài có ảnh hưởng lớn đối với mọi việc như lời anh nói, thì sao ngài không che chở em với. Anh nói ngài thương anh I đối với mọi sự thương vô quan có tiền đồ rồi, thì tại lại chẳng có nét mặt tươi cười, nhưng đối với một người con gái yếu đuối làm thân anh em, tại có sự gì mà không chà đạp dưới chân.

— Va-lan-tin, em làm, anh dám cam đoan rằng em làm.

— Nếu không thế, thì từ ra ngài cũng ngó mặt em, cũng cười với em cái cười mà anh lần trước đã một lần một phải chế; nhưng

BÁ = TƯỚC MÔNG = THỂ = TÔN

(LE COMTE DE MONTE-CRISTO)

Tác - giả: Alexandre Dumas

S 177

Dịch - gđ : Nam-Son

không, thấy em khổ cực, biết em không ích gì cho ngôi bụi, nên em không thêm dẽ y đến em. Biết đau, làm thân với cha em, làm thân với dì em, em ngồi lại mưu hại em nữa? Nói thiệt mà nghe em chưa đến nỗi là một người đàn bà, đáng khinh bỉ đến thế, phải không anh?

Đến đây Va-lan-tin nhìn thấy nét mặt không vui của Mát-xi-mi-liêng, nên không vội và chữa lại mấy lời nói trên:

— Xin lỗi anh, em xấu bụng quá, em nói cho người những chuyện mà em không chắc có. Em không dám chối rằng cái anh hướng anh nói đó không có hẳn, nhưng lại sao biết nghĩ đã lâu, mà cảnh của em không chút gì thay đổi hết.

Mát-xi-mi-liêng vừa thở ra vừa nói:

— Thôi, đừng nói đến chuyện kỳ nữa; anh sẽ không nói gì với người hết.

— Em làm cho em buồn, tội em quá; anh hãy tha thứ cho em

Nhưng em muốn tin như lời anh, vậy xin anh cho em biết bá tước đã giúp đỡ anh những gì?

— Câu hỏi của em đó làm cho anh lạng lạng quanh hết sức; thật ra anh chưa giúp đỡ cho anh việc gì cả. Nhưng anh đã nói với em rồi thì phải, anh muốn ngồi một cách tự nhiên, không bị lộ ý được... Chẳng em sẽ cười anh, nhưng không rõ vì sao tới khi anh biết ngồi được rồi, anh thấy một việc gì tốt đẹp thì anh cho là do nơi ngồi mà ra cả. Bây này, một cái thì đúng; ngồi mới anh tới thư bảy đến tám giờ; thân anh em, dĩ em cũng sẽ có mặt trong bữa tiệc ấy. Anh sẽ kể, sẽ nói chuyện với hai ông bà. Ai biết hết quá câu chuyện kỳ sau này thế nào? Ấy là những chuyện rất thú vị. Nhưng anh, anh xem như có điều gì lạ ở trong, anh lại nhận đó mà có mối hy vọng là lòng anh. Anh nghĩ rằng bá tước đã hết công chuyện của chúng ta đây cả rồi, và ngài đang làm làm cho anh gặp một hai ông bà Vĩnh

pho đầy.

— Theo em thì đây chỉ là sự tình cờ thôi... Anh nên biết cha em không hay đi ra, không muốn đi việc tại nhà bà tước, nhưng vì đi em cần có tiền, nên mẹ lòng má phải căng đi với bà...

— Lời nói dịu dàng của em làm em say đi với anh có sức mạnh lạ lùng, nhưng lần này...

— Lời nói của anh cũng vậy. Em sợ thơ thiết nếu anh không có những thí dụ khác, thì...

— Anh còn có một cái thí dụ, nhưng nghe nó cũng kỳ cục hơn cái thí dụ trước nữa kia.

Va-lan-tin vừa mỉm cười vừa nói:

— Thấy mẹ, anh cứ nói nghe.

— Vậy em hãy nhìn con ngựa anh cỡi đường gổ cây kia.

— À, con ngựa đẹp quá, sao anh không giặc nó lại gần đây?

— Con ngựa ấy, già rồi hơi cao. Hôm nay anh thấy nó lại nhà buôn ngựa kia, anh thích quá, anh hỏi giá, người ta trả lại bốn nghìn

năm trăm phật lảng. Như em đã biết, gia đình của anh có hạn, anh phải nhỗ thêm... Chiều hôm ấy, tại nhà anh có khách Sa-lô Rô-nô, Đơ-bê-ray và năm sáu người khác nữa. Họ rất chơi lại. Anh không quên nên có thức, nhưng cũng không đến ngồi mà ham ăn, anh không thích chơi, nhưng với khách phải làm sao, thì chơi thì bị nhả quá. Khi vừa mới tại bàn chơi, thì bà tước Mông-thôn đến. Ngài cũng ngồi vào chơi. Anh ăn, ăn đến năm nghìn phật lảng. Đến nửa đêm mới lảng sóng. Sáu khi các khách ra về, anh lập tức thuê một chiếc xe đến đêm của, nhà người lái buôn ngựa. Người trong nhà chắc phải cho anh là điên. Anh nhảy tụt lại chỗ giường con Mă-di-a tức là phòng ngủ này đó May-quên nó đương đương ăn cơm. Anh đêm ngay bốn nghìn năm trăm phật lảng trả cho người lái buôn rồi thẳng ngựa đi đến ở Sân-E-li-đô suốt đêm. Khi đi ngang qua nhà bà tước, anh thấy trong nhà còn chong đèn, lại thấy

bồng ngồi ngồi san bức màn. Va-lan-tin, anh đoán rằng bà trước biết anh thích con ngựa này, và nghĩ tới chơi để cho anh vui.

— Mát-xi-mi-liêng, anh là người hay quai quạ... chắc anh sẽ không từ chối em được lần... Kìa người ta gọi em vào, anh nghe chớ?

— Va-lan-tin, em hãy đưa ngón tay út của em qua lỗ hở đây cho anh hôn một cái.

— Nếu em làm theo lời anh, thì anh có lấy làm sung sướng thiệt không?

— Ôi, sao em lại hỏi anh câu hỏi như thế?

Va-lan-tin bước lên trên một cái ghế, đưa cả hai bàn tay ngang qua rên đầu bức tường ngẩn, chờ không phải chỉ dặt ngang qua chỗ đó mấy lần, vịn một ngón tay lên má thôi.

Mát-xi-mi-liêng là lên một tiếng rồi vội vã ôm bàn tay Va-lan-tin mà hôn lấy hôn để; nhưng không bao lâu Va-lan-tin rất bàn tay lại mà chạy trốn, như cách sợ hãi vì cái chạm giết gì đó!

HẾT
quyển thứ ba

